

Uchwała nr 1/2017 z dnia 18. października 2017 roku
w sprawie wystąpienia do Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII w Krakowie
z wnioskiem o nadanie dr. Dobrosławowi Kotowi stopnia doktora
habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia
podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną przez
Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych

Powołana w dniu 06.06.2017 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych komisja habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora Dobrosława Kota, działała w składzie:

- przewodniczący: prof. dr hab. Ireneusz Ziemiński
- sekretarz: dr hab. Joanna Mysona Byrska
- członek komisji: dr hab. Witold Płotka
- członek komisji: ks. dr hab. Jarosław Jagiełło
- Oraz recenzenci: prof. dr hab. T. Jacek Filek
Dr hab. Andrzej Gniazdowski
s. dr hab. Tereza Obolevich

Działając na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2015 poz. 1842) komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

1. osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy, czyli zbiór publikacji oraz monografia

2. aktywność naukową Habilitanta, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy (wg kryteriów określonych w paragrafie 4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1.09. 2011; Dz.U. nr 196, poz. 1165):

- 1/ autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych i krajowych;
- 2/ autorstwo lub współautorstwo opracowań zbiorowych, katalogów, dokumentacji, ekspertyz;
- 3/ *impact factor* publikacji (wg JCR);
- 4/ liczbę cytowań (wg WoS);
- 5/ indeks Hirscha;
- 6/ kierowanie lub udział w projektach krajowych czy międzynarodowych;
- 7/ międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową;
- 8/ wygłoszenie referatów na konferencjach krajowych lub międzynarodowych.

3. jego osiągnięcia dydaktyczne, popularyzatorskie i organizacyjne:

- 1/ uczestnictwo w programach europejskich i krajowych;
- 2/ udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych;
- 3/ udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism;
- 4/ członkostwo w towarzystwach naukowych krajowych i zagranicznych;
- 5/ działalność dydaktyczno-popularyzatorska;
- 6/ opieka naukowa nad studentami lub pełnienie funkcji promotora pomocniczego;
- 7/ staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach akademickich;
- 8/ udział w zespołach eksperckich.

Podstawą oceny dokonań wymienionych w pkt. 1-3 były:

1. Monografia pod tytułem: *Myślenie dramatyczne*, wyd. Copernicus Center, Kraków 2016, ss. 380, recenzent: prof. dr hab. Bartosz Brożek
2. sporządzony przez Habilitanta autoreferat i zestawiony przez niego wykaz i wybór reprezentatywnych publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i

organizacyjnej (zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w art. 12 ust. 2 pkt 2-4 przywołanego wyżej rozporządzenia),

3. sporządzone przez recenzentów oceny osiągnięć, o których mowa w art. 16 ust. 2 ustawy.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę osiągnięcia Habilitanta oraz przedstawione przez recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, Komisja podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie z wnioskiem o nadanie:

Doktorowi Dobrosławowi Kotowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia

Uchwała zapadła następującym stosunkiem głosów:

- za nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego (TAK) –głosów 7 (siedem)
- przeciw – (NIE) – głosy 0 (zero)
- WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ –głosy 0 (zero).

W posiedzeniu Komisji brało udział siedmiu członków Komisji.

Głosowanie zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy miało charakter jawny. Głosowanie odpowiadało wymogom formalnym sformułowanym w paragrafie 15 ust.1.

Podjęta przez komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII w Krakowie **status opinii** (por. art. 18a ust. 11 ustawy).

UZASADNIENIE

1. Informacje ogólne:

Dr Dobrosław Kot w roku 2000 uzyskał magisterium z filozofii na Wydziale Filozoficznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie (obecny Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie), natomiast w roku 2008 uzyskał doktorat z nauk humanistycznych w zakresie filozofia, na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, na podstawie pracy pt.: „Podmiotowość monadyczna i podmiotowość dialogiczna. Studium fenomenologiczne”, promotorem był prof. dr hab. Adam Węgrzecki.

2. Główne osiągnięcie habilitacyjne

Monografia: *Myślenie dramatyczne*, wyd. Copernicus Center Press, Kraków 2016, ss. 380.

Recenzje przedstawili:

Prof. dr hab. T. Jacek Filek w swojej recenzji uznaje, że obszerny esej Dobrosława Kota, zatytułowany *Myślenie dramatyczne* (Copernicus Center Press' Kraków 2016, s. 380), przedstawiony jako rozprawa habilitacyjna, nie jest typową pracą akademicką. Recenzent może, traktując rzecz „po szkolnemu”, wykazać rozmaite braki i mankamenty rozprawy z punktu widzenia rygorów akademickich lub ocenić rzeczywistą wartość filozoficzną dzieła. Recenzenta akademickiego uderza, to dziedziczone po Tischnerze pomijanie literatury przedmiotowej oraz fragmentaryczna znajomość omawianych filozofów, literatura jest nader skromna i niemal wyłącznie polskojęzyczna. Autor pisze za Schelerem i Tischnerem o wartościach, ale nie zdradza znajomości istotnych rozróżnień, jakie przeprowadził Scheler. Pisze za Buberem o „pra-słowach” Ja-Ty i Ja-To jako o relacjach, podczas gdy Buber nazwę „relacja” zastrzegł wyłącznie dla odniesienia Ja-Ty, natomiast odniesienie Ja-To nie jest relacją. Kluczowy termin filozofii dialogu - der Andere - oddawany jest jako „Drugi”, co było dopuszczalne jeszcze w latach 70-tych ubiegłego wieku, ale dzisiaj należy już uznać za błędne: der Andere to Inny. Skrupulatny recenzent akademicki może dopatrzeć się w pracy wielu uchybień. Czysto akademicki sposób pisania recenzji nie jest w stanie oddać bogactwa myśli eseju Dobrosława Kota, którym można by obdzielić kilka rozpraw habilitacyjnych. Talent filozoficzny, zdolność stawiania pytań,

rozważność w poszukiwaniu odpowiedzi, sceptycyzm wobec nazbyt konkluzywnych rozumowań, pasja i uczciwość - oto zalety filozofowania Kota. Jego spisane myślenie daje do myślenia, Kot myśli z wybranymi nieprzypadkowo filozofami (Buber, Rosenzweig, Heidegger, Levinas, Tischner). Nie myśli natomiast z ich akademickimi komentatorami. Według prof. Filka można to zrozumieć i zaakceptować. Można mieć niekiedy wątpliwości oraz być zaniepokojonym kierunkiem, w którym zmierza to myślenie, które przecież nie chce być jednokierunkowe. Wszystko to winno prowokować do współmyślenia, a nie do krytykanckiego wymądrzania się. Prof. Filek wyraża w swojej recenzji pewne niepokoje starając się myśleć wraz z Autorem. Pytanie o dramatyczność w rozumieniu Kota zakłada niemożność znalezienia zadowalającej odpowiedzi, bowiem znosiłaby ona samą dramatyczność. Wygląda to jednak nieco inaczej, jeśli rozróżnimy pojęcie i fenomen. Można na przykład zadowalająco wyjaśnić, czym jest zagadkowość, pojęcie zagadkowości, nie znosząc tym samym samej zagadkowości, czyli fenomenu zagadkowości. Nie można natomiast wyjaśnić zagadkowości życia nie znosząc jej zarazem. Wyjaśnienie pojęcia nie musi być tu zniesieniem fenomenu. Prof. Filek sądzi, że warto rozjaśnić związki myślenia z poznaniem oraz z samą filozofią. Przedsięwzięta przez Kota krytyka „starego myślenia” w sporej części pokrywa się z krytyką filozofii zredukowanej do filozofii poznania, która nie była w stanie stanąć wobec Innego jako Innego.

Zdaniem prof. Filka w przedłożonej monografii widoczna jest pasja i uczciwość badawcza, co stanowi lapidarne określenie wszystkich pozytywnych cech jakie ma recenzowana pozycja, która zdaniem prof. Filka zasługuje na nagrodę jako wybitne osiągnięcie w dziedzinie filozofii.

dr hab. Andrzej Gniazdowski w recenzji zwraca uwagę, że Habilitant stawia w rozprawie habilitacyjnej dwa cele, powiązane ze sobą, które w różnym stopniu udaje mu się zrealizować. Pierwszy z nich, hermeneutyczny, stanowi interpretacja wewnętrznego sensu myśli księdza Józefa Tischnera lub, jak ujmuje to Habilitant, jej „logosu”. Celem tym jest zatem wydobyć na jaw „intencji podstawowej” tej myśli, które pozwoliłoby umieścić ją w szerszym kontekście stanowisk filozofii współczesnej i określenie jej filozoficznej doniosłości oraz historycznego znaczenia. Drugim celem rozprawy, który można określić jako krytyczny jest poniekąd kantowska z ducha „krytyka” samego tego myślenia. Przedmiotem dociekań jest „coś, co można prowizorycznie nazwać eidosem myślenia dramatycznego”, celem ma być zrozumienie, „czy jest

to szczególny rodzaj myślenia, przeciwstawiony jakiemuś myśleniu niedramatycznemu? Czy też każde myślenie jest dramatyczne – cokolwiek ten epitet oznacza – choć tylko niektóre jego postaci dochodzą do pełnej świadomości tego faktu?” (s. 15). Cele rozprawy udaje się zrealizować w różnym stopniu, w różny sposób można też oceniać zasadność ich dokonanych przez Habilitanta powiązania. Celem nie jest analiza wszystkich wątków filozofii Tischnera, lecz zrozumienie tego, czym jest myślenie co szczególnie ujawnia się w pismach Tischnera. Dobrosław Kot określa w autoreferacie swoje główne osiągnięcie mianem monografii, to jednak ostentacyjnie ignoruje kryteria, które pozwoliłyby to osiągnięcia nazwać naukowym. Jest to jednak dzieło oryginalne i filozoficznie płodne. Habilitant wykazuje się dużą erudycją filozoficzną, swobodnie operuje językiem, jest doskonale zdomowiony w „myśleniu dramatycznym” Tischnera i powoływanych przez siebie przedstawicieli tego myślenia. Rekonstruuje sens tego myślenia w sposób jednocześnie filozoficznie inspirujący i intuicyjnie zrozumiały. Czyni to książkę interesującą również dla tych, dla których filozofia zajmuje ważne miejsce w życiu. Obok trudności w zakwalifikowaniu jej jako rozprawy naukowej, ma ona z punktu widzenia kryteriów parametryzacyjnych oczywiście szereg braków. Zaliczyć do nich należy bazowanie w literaturze przedmiotu wyłącznie na polskich tłumaczeniach, czy brak jakiegokolwiek odniesienia do historycznego kontekstu analizowanej przez Habilitanta literatury, w świetle którego stwierdzane przez niego wspólne rysy czy pokrewieństwa badanych postaci myślenia zdają się przejawami tajemniczej komunii dusz. Zważywszy jawnie autoreferencyjny charakter eseju dra Dobrosława Kota, czyli próbę uzasadnienia, że nie tylko myślenie księdza Józefa Tischnera, lecz również jego własne jest – i ma prawo być - „podporządkowane innym regułom” niż te, które stosuje się zwykle w ocenie rozpraw habilitacyjnych, należy jednak stwierdzić, że esej ten posiada wszelkie cechy monografii, która świetnie się broni w ramach określonego paradygmatu.

s. dr hab. Tereza Obolevich w swojej recenzji pisze że, w monografii zatytułowanej *Myślenie dramatyczne* Autor stawia sobie za cel przeanalizowanie jednego z kluczowych problemów filozoficznych, jakim jest samo myślenie, jego istota. Ten nader obszerny temat Autor rozważa w oparciu o twórczość swego ulubionego filozofa, ks. Józefa Tischnera i, konsekwentnie, źródła inspiracji tego ostatniego: filozofię dialogu, Heideggera, Hegla i inne źródła, zarówno współczesne, jak i starożytne, aczkolwiek te ostatnie są przeanalizowane w sposób pobieżny i

ogólnikowy. Dr Kot zwraca uwagę na odwieczny dylemat: „myślimy, nie do końca wiedząc, czym owo myślenie jest” (s. 11), jak też na paradoks leżący u źródeł myślenia: „myślenie, a zwłaszcza myślenie o myśleniu jest rozdarte pomiędzy ryzykiem zagubienia a nadzieją odnalezienia” (s. 12). Te i inne pytania dr Kot konsekwentnie podejmuje i analizuje na kartach książki. Rozprawa jest dobrze skonstruowana, napisana pięknym językiem. Autor nie stara się zaimponować czytelnikowi obfitością przypisów i odwołań, mamy natomiast do czynienia z oryginalną, autorską narracją i refleksją filozoficzną. Nie jest to zwykłe studium określonego zagadnienia, lecz namysł nad tym, co często umyka uwadze filozofów, z uwagi na temat, który nie poddaje się rygorom ścisłości, rozważania Autora mają charakter otwarty, niejako niedokończony, pozostawiający pewien niedosyt, lecz w danym przypadku jest to zaleta, a nie wada książki. Zamiast tradycyjnych wniosków dr Dobrosław Kot pozostawia w Zakończeniu szereg pytań, nakreśla perspektywy i linie dalszych dociekań, Bibliografia w języku polskim niemieckim i francuskim jest starannie dobrana, Z niedopatrzeń należy odnotować brak streszczenia w języku angielskim. Rozważania dra Dobrosława Kota doskonale wpisują się w tradycję filozofii dialogu, hermeneutyki i filozofii egzystencjalnej. Autor snuje refleksję nie tylko i nie tyle w oparciu o literaturę - nie zasłania się licznymi cytatami, lecz prowadzi własną refleksję. Teksty klasyczne stanowią dla niego punkt wyjścia i kanwę dla oryginalnego namysłu.

3. Ocena dorobku i aktywności naukowej :

Ad. 1/ autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych i krajowych.

Habilitant przedstawił 10 artykułów naukowych opublikowanych po doktoracie z filozofii w krajowych czasopismach naukowych, w tym 6 odnotowane na liście ERIH, 3 w czasopiśmie „Znak” i jeden w „Zeszytach Naukowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie”. Habilitant opublikował trzy autorskie monografie:

- *Myślenie dramatyczne*, wyd. Copernicus Center Press, Kraków 2016, ss.380.
- *Podmiotowość i utrata*, wyd. Instytut Myśli Tischnera, Kraków 2009, ss. 324 (pierwotna

rozprawa doktorska pt. „Podmiotowość monadyczna a podmiotowość dialogiczna. Studium fenomenologiczne”).

- *Filomit. Esej o słowie, którego nie było*, wyd. Copernicus Center Press, Kraków 2016, ss. 110 (wydanie elektroniczne w ramach serii e-booków „Piąty wymiar”).

Ad. 2/ katalogi wystaw – nie dotyczy.

Ad 3/ *impact factor* publikacji (wg JCR) - brak

Ad 4/ liczbę cytowań (wg WoS) - brak

Ad 5/ indeks Hirscha – brak

Ad 6/ kierowanie lub udział w projektach krajowych czy międzynarodowych – 1

- 2011 – 2014 członkostwo w Ethics Boards projektu INDECT (Inteligentny system informacyjny wspierający obserwację, wyszukiwanie i detekcję dla celów bezpieczeństwa obywateli w środowisku miejskim) w ramach programu European Seventh Framework Program, ID projektu: FP7 – 218086 – Collaborative Projekt

Ad 7/ międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową – 1

- 2010 Naukowa Nagroda Indywidualna Rektora UEK III stopnia za monografię *Podmiotowość i utrata*

Ad 8/ wygłoszenie referatów na konferencjach krajowych lub międzynarodowych – 2

(konferencje krajowe)

Prof. Jacek Filek stwierdził, że w pozostałym dorobku Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora (w sumie 160 stron) dają o sobie znać te same cechy, które kulminowały w jego monografii *Myślenie dramatyczne*, najładarniej dające się określić jako pasja i uczciwość badawcza. W swych artykułach Autor wyróżnia się na tle akademickiej pisaniny ogromną inwencją, a zarazem wnikliwością. Szczególnie widoczne jest to w niewielkiej monografii *Filomit, Esej o słowie, ktorego nie było*. W parze z radością myślenia idzie tu radość pisania, potoczność frazy. Trzeba dodać, iż pod pseudonimem Dobrosław kot opublikował 10 książek prozatorskich, z których większość wyróżniona została nagrodami, a w których nie przestaje być filozofem, Jego pracowitość musi wprawiać w zakłopotanie tych wszystkich, którym brak tego rodzaju entuzjazmu badawczego. Prof. Filek bardzo pozytywnie ocenia tą część dorobku Habilitanta.

dr hab. Andrzej Gniazdowski zauważa, że podoktorski dorobek Habilitanta przekonuje, że ich liczba i charakter odpowiadają kryteriom, które określają warunki ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Habilitant opublikował w sumie 10 artykułów w renomowanych polskich czasopismach oraz krytycznie edytował źródłowe teksty samego Tischnera wydane w dwóch tomach jego dzieł zebranych. Habilitant przygotował też 20 recenzji etycznych w ramach projektu INDECT w którym uczestniczył w latach 2011 – 2014 jako członek Rady Etycznej tego projektu. W wykazie osiągnięć Habilitanta należy uwzględnić 10 książek prozatorskich. Główną podziwu jest umiejętność wypowiadania pytań zarówno w języku filozoficznym jak i literackim, a także sprawnego poruszania się w obszarze pomiędzy tymi dyskursami, co stanowi samo w sobie miarę indywidualności i oryginalności, a także niewątpliwie, twórczej „mocy” własnego myślenia Habilitanta. Na uwagę zasługuje studium *Filomit. Esej o słowie, którego nie było*. W studium tym skupiają się wszystkie cechy myślenia i pisarstwa Habilitanta, które decydują o jego filozoficznej szczerości i autentyczności i naukowej problematyczności. Ewentualne wątpliwości w ocenie osiągnięć Habilitanta rozwiewa załączony wykaz recenzji etycznych raportów, przygotowywanych przez zespoły badawcze międzynarodowego projektu INDECT. Recenzji tych Habilitant nie załączył, ale sam aktywny udział we wspomnianym projekcie stanowi niewątpliwie świadectwo uzyskanego doświadczenia w działalności organizacyjnej oraz społecznej doniosłości jego myślenia. Dorobek Habilitanta w tym zakresie dr hab. Andrzej Gniazdowski ocenia pozytywnie.

s. dr hab. Tereza Obolevich pozytywnie ocenia również pozostały dorobek podoktorski Habilitanta. Poza dwoma monografiami, Habilitant opublikował 6 artykułów w czasopismach znajdujących się w bazie web of Science lub ERIH („Ethos” i „Logos i Ethos”), 4 artykuły w pozycjach zbiorowych i innych czasopismach (w tym w prestiżowym periodyku „Znak” i w wysoko punktowanym piśmie „Zeszyty Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie”) oraz, co zasługuje na szczególną uwagę, dokonał edycji naukowej dwóch ważnych książek Józefa Tischnera. Edycja tekstów jest niezaskuszone niedocenianym przedsięwzięciem, podczas gdy praca ta wymaga wielu umiejętności zarówno naukowych jak i technicznych, dużego nakładu czasu, a także niepospolitej inwencji twórczej. Należy także odnotować rozległą działalność popularyzatorską Habilitanta. Dobrosław Kot jest autorem rozdziału w podręczniku na temat

filozofii człowieka, za który otrzymał dydaktyczną nagrodę zespołową Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Dr Kot opublikował także cztery artykuły popularnonaukowe wydrukowane w czasopiśmie „Znak”, a także dwie recenzje. Dla periodyków „Ethos”, „Logos i Ethos” oraz „Prakseologia”, jak również wykonał 6 recenzji wydawniczych. Jest sekretarzem komitetu naukowego Dzieł Zebranych Józefa Tischnera oraz członkiem komitetu redakcyjnego czasopisma „Thinking in Values. The Tischner Institute Journal of Philosophy”. Kandydat wygłosił dwa referaty na międzynarodowych konferencjach naukowych. Na uznanie zasługuje obszerna działalność grantowa Habilitanta. Pan Dobrosław Kot jest członkiem Ethics Board INDECT projektu finansowanego przez Unię Europejską, dla którego dokonał recenzji 21 raportu. W ramach badań statutowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie opracował 5 artykułów. Pewnym mankamentem naukowego dorobku Habilitanta jest pewna monotematyczność, teksty są przemyślane pod względem merytorycznym, chciałoby się jednak by Autor wyszedł poza wyznaczone przez siebie ramki szeroko rozumianej tradycji Tischnerowskiej. S. dr hab. Tereza Obolevich ocenia dorobek podoktorski pozytywnie.

4. Osiągnięcia dydaktyczne i popularyzujące naukę:

Ad. 1/ uczestnictwo w programach europejskich i krajowych – brak

Ad 2/ udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych: brak

Ad 3/ udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism – 2

- Od 2005 sekretarz Komitetu Naukowego Dzieł Zebranych Józefa Tischnera
- Od 2007 członek komitetu redakcyjnego czasopisma „Thinking in Values. The Tischner Institute Journal of Philosophy”

Ad 4/ członkostwo w towarzystwach naukowych krajowych i zagranicznych:

- Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego

Ad 5/ działalność dydaktyczno-popularyzatorska:

Działalność dydaktyczna:

Habilitant wykładał następujące przedmioty:

- Filozofia
- Filozofia społeczna
- Etyka biznesu
- Wykład w języku angielskim „Social Philosophy” (od 2008)

Działalność popularyzatorska:

Publikacje:

- Autorstwo rozdziału podręcznika: *Martina Bubera koncepcja człowieka jako istoty dialogicznej*, w: L. Kusak (red.), „Filozofia człowieka. Wybrane koncepcje epoki nowożytnej”, wyd. UEK, Kraków 2015, s. 74 – 81.

Habilitant opublikował również dwie recenzje w „Przeglądzie politycznym” oraz w „Znaku”.

Ad 6/ opieka naukowa nad studentami lub pełnienie funkcji promotora pomocniczego: brak

Ad 7/ staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach akademickich: brak

Ad 8/ udział w zespołach eksperckich: brak

Inne osiągnięcia Habilitanta: pod pseudonimem Wit Szostak dr Dobrosław Kot opublikował 10 książek prozatorskich, w których w sposób literacki stawia podobne pytania, co w dyskursie filozoficznym. Po uzyskaniu doktoratu ukazało się 6 książek.

Prof. Jacek Filek ocenia dorobek dydaktyczny i organizacyjny pozytywnie zarazem wnioskując o przyznanie Autorowi monografii *Myślenie dramatyczne* nagrody, ponieważ jest to wybitne osiągnięcie badawcze w dziedzinie filozofii.

Dr hab. Andrzej Gniazdowski ocenia działalność organizacyjną i dydaktyczną Habilitanta jako pozostająca na właściwym poziomie. Prowadzi zajęcia z filozofii, filozofii społecznej i etyki biznesu. Od 2012 roku Habilitant prowadzi również anglojęzyczny wykład „social philosophy”. Do działalności popularyzującej naukę należy zaliczyć artykuły publikowane z miesięcznika „Znak” oraz autorstwo rozdziału w podręczniku *Filozofia człowieka*, pod redakcją Leszka

Kusaka. Dobrosław Kot wygłosił również dwa referaty na konferencjach krajowych, jest także członkiem Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Ta część dorobku otrzymuje również pozytywną ocenę.

s. dr hab. Tereza Obolevich pozytywnie ocenia dorobek dydaktyczny i organizacyjny. Podkreśla, że dr Dobrosław Kot pod pseudonimem Wit Szostak wydał 6 po doktoracie książek prozatorskich, a każde prawdziwie dobre dzieło literackie jest też dziełem filozoficznym, w którym wyrażone są idee i pytania filozoficzne. Dotyczy to także dra Kota. W Autoreferacie Habilitant dodaje, że inspiruje się koncepcją polifoniczności M. Bachtina, co jeszcze bardziej wzmacnia tezę o filozoficznym charakterze jego prozy. Powieści Dobrosława Kota były nominowane do prestiżowych nagród literackich i doczekały się adaptacji radiowych i teatralnych. W Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie dr Dobrosław Kot prowadzi wykłady z filozofii ogólnej, filozofii społecznej, filozofii biznesu oraz wykład w języku angielskim „Social Philosophy”. Zajęcia te są wysoko oceniane przez studentów (Średnia 4,12). Dr Kot jest członkiem Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, a dwie jego publikacje zostały wydane nakładem prestiżowego wydawnictwa Copernicus Center Press. zdobyte wykształcenie i umiejętności kandydata świadczą o jego szerokich zainteresowaniach i pracowitości. Działalność dydaktyczna i popularyzatorska wykracza poza obszar uczelni, a aktywność grantowa ma wymiar międzynarodowy. Dorobek w zakresie dydaktyki i organizacji oceniany jest przez **s. dr hab. Terezę Obolevich** pozytywnie.

Sprawozdanie z dyskusji Komisji ds. przewodu habilitacyjnego dra Dobrosława Kota

Prof. Ireneusz Ziemiński otworzył dyskusję.

s. dr hab. Tereza Obolevich stwierdziła, że praca jest dość nietypowa, nie ma charakteru ściśle akademickiego. Urzekająca jest dotycząca całego dorobku oryginalność, nowatorstwo oraz twórcze myślenie. Habilitant snuje własną refleksję, czego współcześnie bardzo brakuje. Typowe

akademickie publikacje obecnie to głównie cytowania, a w przypadku publikacji Habilitanta mamy do czynienia ze źródłową refleksją. Kandydat z całą pewnością zasługuje na stopień doktora habilitowanego.

Prof. Tadeusz Jacek Filek stwierdził, że to co miał do powiedzenia napisał w swojej recenzji. W napięciu, które narasta między nauką akademicką a filozofią doktor Kot zdecydowanie zasługuje na stopień doktora habilitowanego. Należałoby również zadbać o to, by mógł prowadzić w przyszłości prace doktorskie.

Dr hab. Andrzej Gniazdowski zaznaczył, że dr Kot jest tak oryginalną osobowością filozoficzną, że nadanie mu stopnia doktora habilitowanego wydaje się kwestią oczywistą. Wątpliwości może dotyczyć jedynie akademickość dorobku. Z pewnością Habilitant powinien poprawić kwestię historycznego warsztatu. Habilitant jest dojrzałą osobowością filozoficzną.

Dr hab. Joanna Mysona Byrska stwierdziła, że dorobek jest oryginalny i nośny, przy czym odbiega od standardowych ujęć czysto akademickich, co nie zmienia faktu, że dr Kot z całą pewnością zasługuje na stopień doktora habilitowanego.

Dr hab. Witold Płotka przygotował opinię na temat kandydata, która zostanie dołączona do dokumentacji. Dr Kot realizował 5 zadań w ramach badań statutowych oraz był członkiem „Ethics Board” w międzynarodowym projekcie „INDECT Project”, ale nie jako wykonawca. Można to zakwalifikować jako udział w zespole eksperckim, co jest ważnym dokonaniem. W dorobku na szczególną uwagę zasługuje redakcja wykładów ks. Józefa Tischnera. Habilitant pisze o edycji naukowej, a w anglojęzycznej wersji autoreferatu używa sformułowania „edycja krytyczna”. Nie jest to jednak ani edycja krytyczna ani naukowej. To edycja prosta – zapis. Ponadto, w przypadku edycji pracy ks. Tischnera pt. *Współczesna filozofia ludzkiego dramatu*, Habilitant powinien określić wkład procentowy pracy do opracowania książki. Wysoko należy ocenić działalność popularyzatorską – działalność literacką, w której opracowuje problemy filozoficzne. Habilitant jasno zaznacza, że nie włącza tego do dorobku habilitacyjnego. Habilitant jest członkiem PTF, nie podaje jakiego oddziały. Jest członkiem redakcji czasopisma „Thinking in Values. The Tischner Institute Journal of Philosophy”, jednak to czasopismo nic nie opublikowało od 2011 roku; jest uspięte od 2011 roku. W recenzjach poruszono szereg trudności

w przypadku oceny przedkładanej pracy jako monografii, jak m. in. wybiórcze traktowanie bibliografii, pomijanie spektrum filozoficznej refleksji nad myśleniem. Stawia to nas przed problemem, jak należy oceniać wartość filozoficzną głównego dokonania Habilitanta. Uderza programowe pomijanie rekonstrukcji oraz kontekstu historycznego, co sprawia trudność w jednoznacznym zakwalifikowaniu dorobku Habilitanta. Trudno jest również wskazać na *novum* pracy jako pracy filozoficznej. Habilitant zwalnia się z obowiązku z uargumentowania swojej oceny, kwalifikując argumentację jako domenę myślenia niedramatycznego. Wartość naukowa rozprawy również może budzić wątpliwości. To czy uzna się ją za esej filozoficzny jest ominięciem problemu. Pytanie czy praca, która nie polemizuje z innymi badaczami, pomija kontekst filozoficzny może stanowić wkład do rozwoju dziedziny akademickiej, jaką jest filozofia. Znikoma jest aktywność Habilitanta na polu naukowym – tylko kilka publikacji na liście ERIH PLUS. Obawy budzi fakt uczestnictwa jedynie w dwóch konferencjach naukowych. Pozwala to mieć uzasadnione wątpliwości, czy praca stanowi wkład w rozwój filozofii jako dziedziny akademickiej. Dorobek nie jest byt obszerny, niektóre elementy budzą wątpliwości, należy jednak podkreślić wartość filozoficzną rozważań. Biorąc pod uwagę całość dorobku i pozytywne recenzje należy go ocenić w ostatecznym rozrachunku pozytywnie.

Ks. Dr hab. Jarosław Jagiełło również przedłożył do dokumentacji swoją opinię. Książka „Myślenie dramatyczne” to dzieło szczególne, niestandardowe, które uchyla się kryteriom naukowym pozostając dziełem filozoficznym. Fanatyczny akademik może stwierdzić, że to nie jest dzieło naukowe. Ale skoro filozofia jest królową nauk, to dzieło dra Kota jest ważnym dziełem filozoficznym. Książka ma formę eseju, w którym dr Kot powiązał prozatorską sztukę przedstawienia problemu z omówieniem problemu i jest to przykład sztuki myślenia. Podjęty problem jest niezwykle ważny, pozwala zrozumieć w czym wyraża się człowieczeństwo. Poszukiwanie głębi przez dr Kota to droga, którą przebywa czytelnik, ojcem takiego myślenia jest Heidegger. Dr Kot jednostronnie interpretuje myślenie, o którym pisze Heidegger. Myślenie dramatyczne Tischnera, to nie cel książki, to raczej narzędzie, do rozwiązywania trudności myślenia nas myśleniem. Dyskurs dialogiczny wydaje się być dr Kotowi najbliższy. Tu dr Kot jawi się jako myśliciel odkrywczy i twórczy. Książka napisana jest pięknym językiem, pozostały dorobek nie jest wielki, ale co należy odnotować z satysfakcją, jest to dorobek znaczący. Cenne są edycje tekstów ks. Tischnera. Zarówno książka habilitacyjna jak i cały dorobek dra Kota

świadczy o monolityczności dorobku. Powieści są powieściami filozoficznymi, a poeta i pisarz widzą dalej i głębiej. Również działalność dydaktyczna i organizacyjna zasługują na pozytywną ocenę, a dr Kot spełnia wszelkie kryteria. Podkreślić należy z całą mocą, że dr Kot jest twórcą i dojrzałą osobowością filozoficzną.

Prof. Ireneusz Ziemiński w dorobku dra Kota szczególnie pozytywnie ocenia rozprawę habilitacyjną. Mamy tu do czynienia z twórczym rozwinięciem niektórych wątków tischnerowskiej filozofii dramatu, co jest cenne również z tego powodu, że buduje mosty pomiędzy różnymi dziedzinami kultury, jak np. filozofia i teatr. Istotny był również udział Habilitanta w badawczym projekcie europejskim, nawet bowiem, jeśli była to tylko rola ekspercka, to o doniosłym znaczeniu, trzeba ją bowiem odróżnić od audytu. Ponieważ udział polskich uczonych, zwłaszcza humanistów, w badawczych projektach europejskich nie jest częsty, należy tym bardziej go docenić, uznając zarazem, że został spełniony przez Habilitanta warunek umiędzynarodowienia dorobku naukowego.

s. dr hab. Tereza Obolevitch stwierdziła, że członkowie komisji są zgodni co do oceny dorobku Habilitanta, wobec czego można przystąpić do kolejnych etapów procedury i głosowania.

Prof. Ireneusz Ziemiński zamknął dyskusję i przeprowadził głosowanie.

Głosowanie odbyło się w trybie jawnym.

Członkowie komisji habilitacyjnej zostali zaproszeni na posiedzenie Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII w Krakowie w dniu 18.10.2017 godz. 15:00, sala 200, ul. Kanonicza 9, 31-002 Kraków.

Na podstawie recenzji oraz dyskusji w trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Dobrosława Kota jej członkowie uznali,

iż wykazał się on „istotną aktywnością naukową”, co oznacza, iż spełnia wymagania sformułowane w art. 16 ust 1 Ustawy, dlatego jednogłośnie podjęli uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII w Krakowie z wnioskiem o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia.

Podpisy członków komisji:

Prof. dr hab. Ireneusz Ziemiński

Prof. dr hab. Tadeusz Jacek Filek

dr hab. Andrzej Gniazdowski

Ks. Dr hab. Jarosław Jagiełło

s. dr hab. Tereza Obolevich

dr hab. Witold Płotka

Dr hab. Joanna Mysona Byrska.....